

LINH ĐẠO DUY NHẤT: THƯƠNG KHÓ VÀ THÁNH THỂ

- Con muốn trở thành vị thánh nhưng con cần sống ẩn mình. Lạy Đức Chúa GIÊSU, xin giữ kín con ở giữa Chúa và Đức Mẹ MARIA. Xin cho đừng ai trông thấy con. Hỡi Đức MARIA Mẹ con, xin Mẹ hãy làm cho con trở thành người nữ giống như Mẹ.

Đó là mấy dòng nhật ký của Angelina Pirini - trinh nữ Ý - viết một năm trước khi từ giã trần gian, hưởng dương 18 tuổi.

Angelina Pirini chào đời ngày 30-3-1922 tại Celle di Sala Cesenatico, thuộc tỉnh Forlì (Nam Ý). Hai ngày sau cô bé được rửa tội. Năm lên 8, cô bé được hồng phúc rước lễ lần đầu. Sau đó Angelina được lãnh nhận bí tích Thêm Sức.

Rửa Tội, Rước Lễ và lãnh bí tích Thêm Sức là ba thời điểm quan trọng nhất trong cuộc đời Angelina Pirini. Đặc biệt, ngày rước lễ lần đầu, Angelina nhỏ nhẹ hỏi cô bạn đồng tuổi, cũng được diễm phúc rước Chúa vào lòng:

- Đức Chúa GIÊSU nói gì với bạn?

Cùng năm ấy, Angelina ghi tên vào Hội đoàn Công Giáo Tiến Hành của giáo xứ. Năm lên 12 tuổi, Angelina được Cha Sở Giuseppe Marchi giao trách nhiệm làm huynh trưởng đoàn thiếu nhi Công Giáo Tiến Hành.

Năm 1937, thiếu nữ Angelina 15 tuổi được bầu làm chủ tịch "đoàn thiếu nữ" của giáo xứ. Từ đó cô trở thành một trong những cột trụ của giáo xứ và là cộng tác viên nhiệt thành của Cha Sở.

Đức Tin và lòng đạo đức của Angelina liên tục nuôi dưỡng bằng Thánh Thể, cuộc Khổ Nạn của Đức Chúa GIÊSU và lòng sùng kính Đức Trinh Nữ Rất Thánh MARIA.

Thật thế, vừa được chỉ định làm Cha Sở, Cha Giuseppe Marchi chú ý ngay đến một cô bé, bất cứ thời tiết nào - mùa đông cũng như mùa hè - vẫn đều đặn đến tham dự Thánh Lễ vào mỗi buổi sáng. Đó là bé Angelina. Nơi cô bé, Thánh Thể là trọng tâm, trở thành cuộc gặp gỡ và chiếm trọn cuộc sống.

Angelina viết trong nhật ký: "Sống Thánh Thể! Chưa bao giờ như lúc này đây con hiểu ý nghĩa câu nói: "Sống Thánh Thể". "Sống Thánh Thể" trong giờ phút đau đớn, bị bỏ rơi, bị hiểu lầm. Trong những giờ phút đau khổ như thế, linh hồn giống như Bánh Thánh sống động trên các bàn thờ.. Ôi thật khó khăn, nhưng cũng thật đẹp để khi sống nhờ Chúa, cùng Chúa và với Chúa, lạy Đức Chúa GIÊSU của lòng con".

Ngày 8-12-1936, lễ trọng kính Đức Trinh Nữ MARIA Vô Nhiễm Nguyên Tội, Cha Marchi chấp nhận cho Angelina thực hiện nguyện ước:

- Hứa giữ mình trinh khiết và tận hiến toàn thân cho Đức Mẹ MARIA.

Cô đọc lời tuyên thệ trước bàn thờ dâng kính Đức Mẹ. Từ đó mỗi ngày, cô lập lại lời hứa cho đến khi khấn vĩnh viễn, hứa giữ mình đồng trinh trọn đời vào ngày 16-6-1938. Cùng ngày ấy, cô dâng mình làm lễ vật hy sinh đền tội.

Một năm trước đó, Angelina được đưa khấn cấp đến nhà thương và bị mổ ruột thừa. Tưởng chỉ là bệnh nhẹ chóng khỏi, nào ngờ nó khởi đầu cho một chứng bệnh trầm trọng hơn: bệnh ung thư ruột. Nhưng cũng từ đó, Angelina tiến cao trên đường trọn lành. Angelina viết trong nhật ký:

- Lạy THIÊN CHÚA con, một niềm an bình sâu xa đang chiếm trọn con tim Chúa. Phải, con tim của Chúa, bởi vì, thân xác bé nhỏ này hoàn toàn thuộc về Chúa. Vâng, ngày sắp tàn, nhưng niềm vui con đang cảm nhận thì không tàn. "Này con là nữ tỳ Chúa, xin hãy làm cho con theo lời Ngài truyền". Đây phải là châm ngôn luôn luôn phát ra từ môi miệng con.

Nơi Angelina, Thánh Thể và Thương Khó làm nên linh đạo duy nhất. Sự cô đơn của Đức Chúa KITÔ nơi Chén Thánh và sự đau khổ của Ngài trên Thánh Giá thôi thúc cô cầu nguyện, xin ơn tha thứ và ơn cứu độ. Giờ đây phải nằm trên giường bệnh, không còn hoạt động được, nhưng Angelina vẫn có thể làm việc tông đồ bằng lời cầu nguyện. Sự cứu rỗi các linh hồn là đích điểm tông đồ của cô. Cô dâng mình làm hy tế để xin ơn cứu rỗi cho các linh hồn.

Angelina hiểu rõ ý nghĩa của đại đồng, ý thức tầm quan trọng của việc tông đồ mà không cần nhìn thấy kết quả. Cô nói:

- Chỉ cần linh hồn nào đó được cứu rỗi là đủ. Rất có thể đó là một linh hồn nơi miền truyền giáo xa xăm - bên Ấn Độ chẳng hạn - hoặc một linh hồn chìm đắm trong bùn nhơ tội lỗi, được trông thấy ánh sáng ơn cứu độ. Bấy nhiêu đó đã đủ. Không gì đẹp bằng chịu đau khổ cách ẩn kín, không ai biết .. Lạy Đức Chúa GIÊSU, con muốn kêu to lên cho tất cả những ai đang khóc lóc đau khổ, nghe rằng: "Được chịu đau khổ vì Chúa là điều tuyệt đẹp!"

Angelina thường nói với các bác sĩ và y tá:

- Con đau đớn lắm, nhưng đó cũng là niềm vui lớn nhất của con.

Cô thân thưa cùng Đức Mẹ MARIA:

- Lạy Mẹ của con, xin Mẹ hãy làm cho con trở nên người nữ giống như Mẹ.

Rồi cô trao phó tất cả các thiếu nhi Công Giáo Tiến Hành cho Đức Trinh Nữ Vô Nhiễm Nguyên Tội. Cô nói:

- Như thế Đức Mẹ MARIA sẽ bảo bọc từng em dưới áo choàng của Mẹ và gìn giữ từng em luôn trong trắng cũng như vững mạnh giữa những chiến đấu của cuộc đời.

Cứ thế cuộc chịu đau khổ kéo dài trong vòng 3 năm cho đến ngày 2-10-1940, lễ các Thánh Thiên Thần Bản Mệnh, Angelina êm ái trút hơi thở cuối cùng, hưởng dương 18 tuổi.

Ngày 12-10-1985, Đức Cha Amaducci, giám mục giáo phận Cesena, chính thức lập hồ sơ ở cấp giáo phận để tiến đến việc xin phong chân phước cho Angelina Pirini. Hy vọng, ngọn đèn Angelina sớm được đặt lên giá cao để tỏa sáng trong bầu trời Giáo Hội Công Giáo.

*O Maria in amore tui
perseverent filii!*

... Bấy giờ lính của tổng trấn Philatô đem Đức Chúa GIÊSU vào trong dinh, và tập trung cả cơ đội quanh Người. Chúng lột áo Người ra, khoác cho Người một tấm áo choàng đỏ, rồi kết một vòng gai làm vương miện đặt lên đầu Người, và trao vào tay mặt Người một cây sậy. Chúng quỳ gối trước mặt Người mà nhạo rằng: "Vạn tuế Đức Vua dân Do-thái!" Rồi chúng khạc nhổ vào Người và lấy cây sậy mà đập vào đầu Người. Chế giễu chán, chúng lột áo choàng ra, và cho Người mặc áo lại như trước, rồi điệu Người đi đóng đinh vào thập giá .. Phía trên đầu Người, chúng đặt bản án xử tội viết rằng: "Người này là Đức GIÊSU, Vua dân Do-thái". Cùng bị đóng đinh với Người, có hai tên cướp, một tên bên phải, một tên bên trái (Matthêu 27,27-31/37-38).

(P. Luigi Faccenda, "Testimoni di Maria", Edizioni dell'Immacolata, 1993, trang 210-216)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt